Ч. 126 Пятниця 7 (20) червня 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(З ради державної. — Угодова конференция в Інсбруці. — З угорского сойму.)

На передвчерашнім засіданю палати послів вела ся — як звістно — дальша нарада над податком від білетів зелізничих, по чім цілий закон з незначними змінами принято в другім і третім читаню. — З промов заслугує передовсім на увагу промова посла Ґібеша з клюбу социяльно-демократичного, котрий забрав перший голос і доказував, що закон в формі предложеній правительством цілим своїм тягарем спаде головно на плечі біднійших верств насєленя, вводячи несправедливий розділ стопи процентової на поодинокі кляси. З тої причини вніс посол Ґібеш, щоби податок від білетів їзди I. і II. клясою виносив по 5 проц. з увільненєм III-ої кляси яко призначеної для біднійших верств населеня від всякого податку. В подібнім напрямі як пос. Ґібеш промовляв також другий бесідник, пос. Доберніґ (зі стор. нім. люд.) поставивши самостійне внесенє, щоби в наміренім податку заведено проґресию а то означуючи податок на білети I. кляси в висоті 14 проц. — II. кляси в висоті 12 проц. а в III кл. в висоті 10 проц. — Кромі повисших поправок проєктованих послами Ґібешом і Добернїґом поставив ще пос. Лєхер дуже важну поправку до §§. 9 і 10 проєктованого закона, а іменно домагав ся, щоби карти робітничі робітників, що пошукують працю, були звільнені в цілости від наміреного податку. Вкінци по промовах міністрів Бем-Баверка і Віттека, з котрих перший піднїс, що однакова стопа процентова в обчисленню податку для всіх кляс не є несправедливостию, та що посередні податки в Австриї супротив безпосередних не суть ще так великі, а другий заявив ся за внесенєм пос. Лєхера що-до звільненя від податку карт робітничих — ухвалено закон о податку від зелізничих білетів в формі предложень комісиєю і завдяки обструкциї Молодочехів з тою головною клявзулею, що дохід з ухваленого податку має бути обернений на підвисшенє емеритур урядничих і на відписанє податку ґрунтового в случаях неурожаю і елементарних шкід. Поправки Ґібеша і Доберніґа, вимірені против одностайної стопи для всіх кляс, відкинено супротив опозиції правительства.

При кінци засіданя відчитано ще численні інтерпеляциї і внесеня, між котрими заслугують на увагу: — внесенє пос. Барайтера і тов. на заведенє німецкої мови в дорозі закона яко мови державної і інтерпеляция пос. Кльофача, звістного вже з свого виступу против цїс. Вільгельма, о відповідь правительства на єго першу інтерпеляцию в тій самій справі.

На вчерашнім засіданю відповідав між иншими п. президент міністрів на інтерпеляцию п. Кльофача в справі антипольскої промови, виголошеної німецким канцлєром ґр. Більовим в прускій палаті панів, почім по промовах кількох послів в менше важних справах, забрав голос президент палати ґр. Феттер, вичислив численні пожиточні закони, які палата послів крім буджету полагодила і висказав бажанє, аби палата і на будуче працювала на користь і пожиток австрийских народів. Вкінци пожелавши послам приємних ферий замкнув засіданє. Посли вже нині пороз'їздили ся домів.

У намістника тирольского в Інсбруці відбуде ся дня 21 с. м. конференция угодова послів німецких і італїяньских в справі скликаної на день 25 сесиї соймової. Розходить ся о пропозициї що-до поділу Тиролю на дві національно-автономічні території, против чого підносять опозицию Німці, а Італїянці грозять обструкциєю.

На передвчерашнім засіданю угорского сойму прийшло до великої бучі з приводу нападу, якого мав допустити ся сербский національ посол Павлович на вихованках сеґединьского інтернату за сьпіванє угорского народного гимну. Павловичеви а так само німецкому послови з Семиграду Лїцови за подібну аґітацию против Угорщини грожено насильним викиненєм з салї а напруженє було таке велике, що посол Павлович мусів зложити публично слово чести, що закидуваного єму злочину не зробив. В тій самій справі веде ся тепер строге слїдство против Павловича, котрого вислідів ждуть всї з особливим заінтересованєм. Деякі посли мадярскі ведуть слїдство против Павловича на власну руку.

---

79) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого німецкого видання.)

(Дальше.)

Підчас коли хлопець з радостию уживав всїх своїх сил, щоби виконати приказ, натирала Гект рудому бородачеви виски ліком з фляшинки, котру з собою принесла, і пустила єму кілька капель до рота.

Кашта прийшов до себе і витягнув ся, та став розглядати ся, де він єсть. Она подала єму води і казала напити ся, а коли Уарда розвязана станула коло неї, відозвала ся она до неї:

— Тебе, біла дівчино, вибрали боги до важних річий. Послухай же, що тобі скаже стара Гект: Житє короля і єго дітий єсть дуже загрожене. Я хочу уратувати єго і єго родину, а за то не жадаю ніякої заплати, лиш то, щоби він казав моє тіло забальзамувати і похоронити в Тебах. Присягниж менї, що ти єму то повториш, скоро єго виратуєш.

— Богів ради, кажи, що єсть такого? — відозвала ся Уарда, страшно налякана.

— Присягни, що постараєш ся о то, щоби мене похоронили, — повторила чарівниця.

— Присягаю тобі! — крикнула Уарда, — але коли тобі ще житє миле, то говори....

— Катуті, Паакер і Нему вибрали ся підпалити в трох місцях палату, в котрій Рамзес ночує. Чуєш ти, Кашто? Біжіть тепер обоє за тими паліями, та побудіть слуг і ратуйте короля.

— Біжім, тату! — відозвала ся дівчина, і обоє вибігли на двір, та пустились до палати серед темної ночи.

— Она честна, і додержить слова, — замуркотіла стара, і хотіла назад вергати до свого намету, але сили опустили єї серед дороги.

Малий Шерау хотів їй помагати, але був за слабий, щоби єї піднести з землї. Она поклала ся в піску серед дороги, і споглядала кудись далеко. Тогди побачила она, як із палати, котра виднїла ся перед нею як би чорна маса, стали підносити ся вразу ніби щораз яснійша хмара, відтак чорний дим, а опісля добула ся з диму ясна полумінь, і наконець посипались несчисленні искри.

— Біжи хлопче до табору, та кричи, що горить, і побуди сплячих!

Шерау побіг з голосним криком.

Гект вхопила ся за серце і замуркотіла: От і знову прийшло! „На тамтім сьвіті“, „Асса“, і ще раз „Асса“, та й замкнула дрожачі уста на віки.

Глава тринайцята.

В однім із наметів для слуг укривала Катуті свого злощастного сестрінця.

Той зранений чоловічиско заволік ся був із поля битви під Кадешем, серед страшенного болю, лиш єму знаними манівцями, і при помочи осла, котрого купив був від якогось сирійского селянина, аж до тої печери, котру рудий бородач показав був Пентаурови.

Тут застав він свого етіопского невільника, котрий доглядав єго аж до часу, коли він настїлько подужав, що міг був вибрати ся в дальшу дорогу до Єгипту.

Серед великих невигод дійшов він, перебраний за ізмаильского погонича від верблюдів, аж до Пелюзиюм. Слугу, котрий міг би був єго зрадити, лишив він в печері.

Заким єму позволено переступити укріпленя, що тягнули ся вздовж вузкого кусня землї, що сполучав Середземне море з морем очеретовим, а котрі були призначені спиняти напади кочуючих племен Шазу, переслухували єго остро, і між иншим розпитували єго, чи може не видів де того зрадливого проводиря королівского, котрого єму описувано, як він виглядає.

Щоби же єго нїхто не пізнав, він купив собі був від якогось лікаря уживане в тодїшних часах средство до крашеня волося на чорно, і тим закрасив собі ціле тіло.

Катуті ще давно перед ним приїхала була з намістником Ані'м до Пелюзиюм, щоби там заняти ся будовою палати.

Новинки.

Львів дня 19-го червня 1902.

— **Впреосьв. Митрополит А. Шептицкий,** о котрім рознеслись були хибні вісти, що занедужав, є здоров, лиш за-для утоми наслідком надмірної праці перервав був на кілька днів канонїчну візитацию. Тепер перебуває Преосьвященний в Зарваници, де заповіджена кількаднева місия, а опісля має відбути ся така місия в Лубянках вижних.

— **Ц. к. Дирекция почт і телеґрафів у Львові** оповіщує: З днем 20 червня 1902 р. заводить ся при ц. к. уряді почтовім в Балигородї щоденну службу листоноса сїльского для місцевостий: Бистре, Лубне, Колоницї і Яблінки.

— **Зелїзниця Львів-Самбір-Ужок.** Роботи около другої части сеї зелїзницї, т. є. між Самбором а угорскою границею, мають розпочати ся ще в сїм роцї. Оферти на ті роботи розпишуть ся ще в сїм місяцї, а роздане будови сего шляху, що виносить звиш 90 кільом., наступило би найдальше в серпни.

— **В Бучачи** має дирекция почт і телеґрафів завести телефони. Доси зголосило ся 10 абонентів, крім урядів.

— **Спілок оцадности і позичок** системи Райфайзена, заснованих по селах і принятих під патронат краевого Видїлу, було з кінцем минувшого року (1901) в цїлій Галичинї 138, з того 56 в західній, а 82 в східній части. — Після повітів було в східній Галичинї: в коломийскім 8 спілок, в станиславівскім 6 спілок, в ярославскім і теребовельскім по 5, в долиньскім 4, в гурчаньскім, самбірскім, городецкім, жовківскім, брідскім, калускім і підгаецкім по 3, в перемиcкім, добромильскім, мостиcкім, равскім, львівскім, бобрецкім, золочівскім і чортківскім по 2, в стрийскім, рудецкім, яворівскім, каменецкім, сокальскім, бережаньскім, скалатскім, богородчаньскім, надвірняньскім, борщівскім і залїщицкім по 1. — Всї ті спілки — числом 138 — числили з кінцем 1901 р. 16.883 членів, припадало отже на одну спілку пересїчно 122 членів. — Суми білянсових позиций у всїх тих спілках з кінцем 1901 р. такі: удїли 99.432 кор; фонди резервові 41.423 кор.; стан вкладок щадничих 1,485.212 кор.; стан пожичок затягнених через спілки 462.757 кор.; стан пожичок удїлених членам 2,006.563 кор. — Протягом 1901 р. удїлено нових пожичок на суму 1,792.638 кор. — Сума касових оборотів виносила 4,806.218 корон.

— **Снїг в лїтї.** Дня 14-го с. м. пополудни падав у Відни снїг. Температура виносила 5° R. Так само на цїлім півострові італїйскім температура значно обнизила ся. В многих місцевостях північної Італїї упали снїги і доскулює велике зимно.

— **Шпиталї краєвої оборони.** Міністерство краевої оборони наміряє построїти шпиталї: у Львові (на 60 ліжок), в Кракові (40), в Перемишли (30), в Ряшеві (50), в Ярославі (40), в Станиславові (30), в Коломиї (30) і в Золочеві (30). Доми хорих (Marodenhäuser) мають станути: в Новім Санчи (20 ліжок), в Тарнові (10), в Сяноку (10), в Стрию (20) і в Самборі (10).

— **Нова торговиця.** При ул. Солодовій коло костела сьв. Антонїя на Личакові, де тепер уреґульовано улицю і зроблено досить велику площу, має повстати небавом торговиця на продукти яринні, набіл і т. п.

— **Огнї.** В Глинянах погоріло сими днями 5 селяньских загород вартости около 3000 корон. Причина пожару незвістна. — В Вербици, равского повіта, вибух в стодолї Еміля Наконечного грізний пожар, що розширяючи ся надзвичайно швидко, в несповна години знищив ще 10 сусїдних господарств. В огни погибло також 5 коний. Шкода виносить около 5.400 кор. і була по части обезпечена в „Днїстрі".

— **Нещасливі пригоди.** В Баличах, мостиского повіта, Михайла Павелчака, 17-лїтного парубчака, копнув на пасовиску кінь так фатально в живіт, що той же помер в кілька годин серед страшних мук. — Петро Мартин з Малнова, розбираючи в сусїднїй Старяві закуплену стодолу, погиб на місци від балька, що спадаючи, розчерепив ему голову. — Коло Микуличина найдено в лїсї трупа, около 40-лїтного чоловіка, в котрім догадують ся, що повертав з Угорщини до Банї березівскої, печенїжиньского повіта.

— **Полк гузарів ч. 12,** що стоїть залогою у Львові, вислав на коронацию короля анґлїйского депутацию, зложену з полковника, підполковника і рітмайстра. Як відомо, властителем полку сего есть король анґлїйский Едвард VII.

— **Чого вже не вигадують?** В Парижи отворено бюро, в якім за гроші можна набувати право авторства всяких творів письменьства. Окремий віддїл в бюрі виробляє всякі потрібні працї для послів всїх парляментів. Так примір за оброблене проекту закона платиьби посол 1000 франків, за внесене в парляментї 500 фр., за інтерпеляцию 300 фр., за петицию 200 фр., а за нагле внесене 100 фр.

— **Спілка для господарства і торговлї в Перемишли** подає до відомости, що вже надходить час на замовленя штучних навозів. Просимо проте писати до нас, а ми порадимо, які навози купити і як їх уживати. Поручаємо також найлїпші коси і серпи, які маємо на складі в великім виборі. — Комітетам парохіяльним пригадуємо, що маємо на продаж звістну з доброти бляху тішиньску на покрите дахів. Рівнож удїляємо радо поради при закупнї всїлякого будівляного матеріялу, тож просимо в таких дїлах до нас писати, а ми порадимо даром і щиро. З кінцем сего місяця вийде друкований цінник „Спілки на осінь". В нїм найде кождий коротеньку пораду що до засівів і штучних навозів. Цїнник сей розішлемо в тисячах примірників; та нам годі всїх господарів знати, тому просимо кождого, хто хоче наш поучаючий цїнник мати, най до нас напише, а ми вишлемо его даром і оплатно. — Дирекция.

— **Важне для родичів.** Товариство „Клюб Русинок" у Львові порішило отворити з початком с. р. інститут ім. сьв. Ольги для дївчат. До інституту сего прийме Товариство учениці шкіл публичних і приватних за оплатою 24—30 К. Інститутки дістануть мешкане, харч, опал, сьвітло, пране, услугу і старанний нагляд. Цїлию Товариства є — помагати в здобуваню образованя тим дївчатам, котрих родичі не в силї платити висшої суми за поміщене і удержане їх у Львові. Товар. подбає о фонди на покрите недоборів за удержане інститутюк. Родичі, що хотїли би примістити свої дїти в інститутї, зволять зголосити ся письменно і долучити сьвідоцтво убожества найдальше до кінця червня с. р. під адресою: М. Білецка Львів ул. сьв. Софії ч. 9. А.

— **Кровава драма родинна.** В Фузіне, коло Реки, посперечав ся купець Манчіц з своєю жінкою о се, що син викрадав єму

Яко жебраючий мурин, з пальмовою галузкою в руцї, зважив ся він приступити до неї.

Она дала єму якусь милостиню і спитала звідки він, бо хотїла позискати собі хоч би й найпослїднїйшого чоловіка; але хоч ніби з сочувством слухала его оповіданя, то все-таки не пізнала его.

Аж тогди набрав він відваги приступити на другий день знову до неї і сказати, хто він.

Та страшна зміна еї сестрінця зробила на вдовицю велике вражіне, а хоч она знала, що навіть Ані покарав би смертию за спільність зі зрадником, то все-таки приймила его поміж своїх слуг, бо ворог короля і еї зятя, котрого брала розпука, не міг їй нїколи лїпше придати ся як тепер.

Калїка, вигнанник, переслїдуваний замкнув ся сам в собі, держав ся від всїх слуг здалека та ще й тепер з давною гордостию споглядав на людий низького стану. О Катутиній донці думав лиш як би в снї та й то рідко, бо ненависть в его души стала сильнїйша як любов, і ще лиш одно держало его при житю, а то надія, що буде міг причинити ся до знищеня своїх ворогів і буде сьвідком їх смерти.

Так отже приняла его вдовиця, яко пожадане для неї оруде, а коли она призначила єму підложити огонь під комнати короля і єму та Менї не дати втечи, то видюще око Паакера аж засьвітило ся і по тім она пізнала, що проводир буде для неї спільником, на котрого можна найбільше спустити ся.

Паакер не жалував труду розглянути ся в місци призначенім для его роботи. Під вікнами королївских комнат може на яких сорок стіп попад землею була вузка ослона, що закривала кінцї бальків, на котрих спочивала решітка напущена смолою і наповнена соломою а на котрій були покладені дилї від помостів в королївских комнатах.

Отвір, котрим треба було віднал всунути, був би проводир знайшов, хоч би був слїпий і на обоє очий.

Коли Катуті перший раз свиснула, пішов Паакер на своє місце. Із сторожів палати нїхто его не задержав, бо всї упили ся були намістниковым вином і кождий заснув там, де стояв коло палати.

При помочи глубоких зарубів, що були пороблені з верха в стїнах палати ніби для окраси, вилїз Паакер до висоти двох людий. Там була привязана драбинка із шнурів і він вилїз по ній та станув на ослонї, попад котрою були вікна від королївских комнат а під котрі він мав підложити огонь.

Спальня Рамзеса була ясно осьвітлена. Паакер міг заглянути до середини так, що его нїхто не видїв, і чути кожде слово, яке там говорено.

Король сидїв на кріслї з поручами і споглядав в землю. Перед ним стояв намістник Ані, а поводатор Мена коло его постелї і держав в руцї нічну одїж.

Тепер підняв Рамзес задуману голову і відозвав ся подаючи намістникови зі щирою сердечностию руку: Закіньчім добре сей красний день, вуйку! Я застав тебе щирим моїм другом, а вже був в небезпечности повірити труслявим, що о тобі зле говорили. Моє серце звичайно не знає недовірчивости, але не одно склало ся на то, що моя душа стала запаморочена, і я зробив тобі кривду. Менї жаль того, щиро жаль, та й не встидаю ся тебе перепрошувати за то, що я сумнївав ся о твоїй прихильности. Ти менї приятель, а що і я тобі, то дізнаєш ся! На то маєш мою руку! Подай же й свою і нехай цїлий Єгипет знає, що Рамзес нїкому так безвзглядно не вірить, як свому намістникови Анїму. Передаю тобі почтну сторожу в моїй спальни. Будемо сеї ночи разом в отсїй комнатї! Я тут буду спати, а ти, коли я положу ся, сядеш собі онтам на подушках!

Ані подав Рамзесови руку; тепер стояв блїдий перед ним.

Паакер дивив ся єму просто в очи і лиш на силу здержав ся, що не розсьміяв ся на голос з глуму.

Рамзес не добачив занепокоєня намістника, бо вже дав був Менї знак приступити близше до себе.

Та й з тобою — сказав він — хотїв би я покінчити, заким ляжу спати. Ти віру своеї вірної жінки виставив на тяжку пробу, а що она тебе щиро любить і сама невірности не знає, то з дитинячою простодушностию, котра нераз розумнійша як розважуване мудрців, повірила тобі охотно і кріпко. Я обіцяв тобі сповнити якесь твоє бажане, як би по твоїй сторонї була правда а не по моїй. Скажиж менї, тепер, чого бажаєш.

Мена впав на колїна і став цїлувати одежу свого володїтеля і відповів: Нїчого більше не прошу, як лиш прощеня! Я знаю, що вина моя була велика, але мене визвала люта наруга, я видїв як витягнула ся зухвало безчестна рука зрадника по мою честну жінку, котра прецї, тепер я то вже знаю, гидала ся ним як би якою ропухою!

— Що то було? — сказав король. — Менї здавало ся, як би там хтось застогнав!

Він приступив до вікна, виглянув на двір, але проводиря не видїв, бо той слїдив за кождим рухом короля і коли єму з грудий вирвав ся голос жалю, положив ся на ослонї.

Мена стояв все ще на колїнах, коли Рамзес приступив знову до него.

— Прости менї! — відозвав ся він знову. — Позволь менї знову стояти коло тебеі на возі і поводити твоїми кіньми! Я жию

грошi. В суперечці убив Манчіц жінку, задавши їй острим ножем кілька ран коло серця. Поранивши відтак доньку, котра прибігла матери на ратунок, хотів Манчіц застрілити ся, але куля хибила, і він пробив собі черево ножем, та сейчас помер.

— **Фальшівник гроший.** В Гідельсгаймі в Прусах арештовано тими днями асистента тамошної рільничої стациї досьвідної, дра Ернеста Вендельштедта за фальшоване золотих монет. Вендельштедт є сином тайного радника і члена висшої палати обрахункової в Почдамі. Кажуть, що марнотратність жени увязненого була причиною, що Вендельштедт імив ся фальшованя монет, аби покрити великі видатки жінки. Отець єго заплатив недавно досить значні довги, затягнені через сина і синову в Гідельсгаймі.

— **Новий модель самоходу** предложив інжинїр Серполлет міністрови робіт публичних у Франциї. Призначений він є для комунікациї особової межи Парижем а Руен. Віз той, на 40 осіб, паровий, опалюваний алькоголем, має переїхати просторонь 125 кільометрів межи тими двома містами в одній годинї. Єсли проби, які в найкоротшім часї мають ся доконати, викажуть успішні результати, то комунікацию того рода продовжать до Гавру.

— **Небезпечний посаг.** Від кількох місяців була заручена донька дозорця каменоломів в Айзенштадт з теслем зелїзничим Петром Вольчіком, – до вінчаня однак не могло якось дійти. Поммо напору кревних, наречений умів все зволїкати, а причиною того було се, що хотів наперед переконати ся, який посаг має єго наречена. Старий не хотів сказати будучому зятеви, кілько дасть приданого донцї, зять крутив ся длятого, не знаючи що дальше робити, аж вкінци знайшла на то раду будуча теща. Користаючи з пообідного супочинку свого скупого мужа, запросила она Фольчіка і доньку до комори, в котрій стояла скриня, містяча в собі посаг. Отворивши скриню, видобула наперед деревляний горнець, наповнений книжочками щадничими і почтовими а на споді скрині під сукном знайшли дуже много золотих і срібних монет. Добича була так велика, що всї з зацікавленя остовпіли і забули о всякій осторожности. Тимчасом пробудив ся старий, а думаючи що в коморі злодії, хопив зі стіни набиту стрільбу, і впав нагле до комори. Одним копненем ноги замкнув віко скринї, причім розторощив будучому зятеви праве рамя, а відтак вистрілив до него. На щастє куля хибила, і Фольчик уйшов щасливо смерти.

— **Палата каліфів в пустини.** В арабскій пустини, на всхід від синайского півострова, віднайшов місіонар, о. Мусіль, перед чотирма роками руїни величавої палати каліфів. Минулого року вибрав ся з о. Мусілем на розслїди сих руїн віденьский маляр Альф-Міліх, висланий віденьскою Академією наук, і скопіював чудові фрески, мозаїки та малюнки, що покривають стіни палати. Найбільший малюнок зображує князя Ахмеда, правнука славного каліфа Гарун-аль-Рашіда, що збудував сю палату около 865-го року. Инші образи представляють сцени з житя дворяя, лови, танці, бенкети, борби, і т. д. — Все те сьвідчить, що осьвічені Араби не богато собі робили з Магомедового заказу не малювати живих істот.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Дирекция зелїзниць державних** оповіщує, що дня 12 с. м. по усуненю перешкоди поміж стациями Торске Ворволинцї привернено загальний рух на шляху Біла чортківска-Заліщики поїздом ч. 3657.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 19 червня. Є. В. Цїсар виїздив вчера рано разом з дружиною на Шнеберґ, аби там оглянути збудовану церков ім. цїс. Єлисавети.

Відень 19 червня. Посли клюбу нїмецких поступовців відбули з дром Кербером довшу нараду що-до нїмецких жадань.

Берлин 19 червня. На спільнім засїданю обох палат закрив канцлер Більов з порученя короля пруский сойм.

Преторія 19 червня. Відкрито тут великий заговор Голяндців против Анґлії. Заговірники хотїли підпалити місто з чотирох сторін і збурити арсенал.

Дрездно 19 червня. Після виданого вчера бюлетину перевів король Альберт минувшу ніч гірше як попередні. Спав мало, віддихав тяжкий, хоч горячки не було.

значу щось лиш через тебе і з твоєї ласки, мій королю, мій володітелю, мій батьку!

Рамзес дав знак свому любимцеви, щоби він встав, і сказав до него: Я вже вволив твою просьбу, заким ти ще єї висказав. Але я тобі іззя твоєї вірної жінки щось винен! Подякуй Нефертї не менї, а ми всї помолим ся нинї особливо щиро до небесних! Чого то всего нинїшний день менї не приніс! Вас обох, котрих я уважав вже за страчених приятелів, вернув він менї знову, а наконець обдарував мене новим сином!

Тихий свист поніс ся по нічнім воздусї; то Катуті дала третий знак.

Паакер роздув підпал і вложив єго в стебр в ослонї, а відтак не зважаючи на власну небезпечність підніс ся знову, щоби дальше підслухувати.

— Прошу тебе — відозвав ся тепер намістник приступивши до фараона — пусти мене. Я умію оцінити твою ласку, але я в послїдних днях тілько натрудив ся, що аж з віг паду; почетну сторожу...

— Нехай Мена сповняє — перебив єму Рамзес. — Можеш тут спокійно спати, вуйку. Нехай лиш другі видять, що я не маю зовсім ніякого недовіря до тебе! Подай менї нічну одежу, Мено. Ще лиш одно! Молодість тягне до молодости, Анї! Бент-Анат вибрала собі достойного мужа, того, що виратував мене від смерти, поета Пентаура. Єго уважали за чоловіка низького роду, за сина городника Сеті'вого дому. А то ось що я довідав ся від старшого єрея Аменї'го. Він єсть рідним сином благородного покійного могара, а той безчестний, зрадливий ворог Паакер то син городника. Якась чарівниця в некрополї заміняла дїти! То найлїпший дарунок нинїшного дня, бо вже привели сюди вдовицю могара, благородну Сетхем, і я був би був змушений вибирати один з двох вироків судейских. Або заслати єї яко матїр втікшого злочинця до етіопских ломів каміня, або казати її стяти голову перед цїлим народом. Богів ради, що то було?

Голосний крик з груди якогось мужчини почув ся крізь отверте вікно, а зараз потім задуднїло, як колиб з великої висоти впала на землю якась тяжка маса.

Рамзес і Мена прискочили до вікна, але перепуджені відступили ся назад, бо густим димом повіяло на них.

— Закличте сторожу! — приказав Рамзес.

— Біжи ти на долину, Анї, — відозвав ся Мена — я не лишу мого володітеля в небезпечности.

Намістник вибіг дверми як той засуджений, що добув ся із вязниці; але міг лиш кілька кроків побічи наперед, бо одвісенькі сходи, що вели на гору, завалили ся в єго очах. Катуті одним ударом молота завалила їх, коли у внутрі палати займив ся огонь. Анї видів ще повіваючу одіж втїкаючої, клякав за нею з піднесеними кулаками, а відтак побіг сам не знаючи куди довгими сїньми, до котрих виходили двері із фараонових комнат.

Страшенний лоскіт, якого наробили падаючі сходи, спопукав і короля та єго поводатора вийти із комнати.

— Сходи завалили ся! То не жарти! — сказав Рамзес спокійно, вернув назад до комнати і станув коло вікна, щоби звідтам роздивити ся в небезпечности.

На північнім кінци палати видко вже було ясно бухаючу полумінь, котра осьвітила ніч на досьвітку так ясно як би в день.

Полуднева сторона великого будинку була ще ненарушена.

(Дальше буде).

Курс львівский.

Дня 18-ого червня 1902.	платять	жадають
I. Акциї за штуку.	К. с.	К. с.
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	555·—	570·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	350·—	380·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	567·—	574·—
Акциї гарбарні Ряпів	—·—	100·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	—·—	350·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 4% корон	95·80	96·50
Банку гіпот. 5% преміов.	109·70	—·—
Банку гіпот. 4½%	100·—	—·—
4½% листи застав. Банку краев.	101·20	101·90
4% листи застав. Банку краев. .	97·—	97·70
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·30	97·—
„ „ 4% льос. в 41½ літ.	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	96·30	97·00
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·50	—·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II ем.	102·30	103·—
„ „ „ „ 4½%	100·70	—·—
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	97·20	97·90
Позичка краев. з 1873 по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·20	97·90
„ „ м. Львова 4% по 200К.	93·50	94·20
IV. Льоси.		
Міста Кракова	73·—	78·—
Міста Станиславова	—·—	—·—
Австр. черв. хреста	56·50	57·50
Угорск. черв. хреста	29·—	30.—
Іт. черв. хрес. 25 фр.	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20К.	75·—	85.—
Базиліка 10 К	19·10	20.10
Joszif 4 К.	8·25	9.50
Сербскі табакові 10фр.	9·50	11.—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·22	11·34
Рубель паперовий	2·52	2·54
100 марок нїмецких	117·10	117·80
Доляр америк.	4·80	5·—

(Курс віденьский — Австр. черв. хреста … Сербскі табакові 10фр.)

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ІНСЕРАТИ.

„NEKTAR“

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю

Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвегії, Бельгії і Румунії.

Золотий медаль в р. 1892 **Grand prix** в р. 1900, **найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,** | **Grand prix** найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р. | **Золотий медаль** найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Ц і н н и к.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 грам.)

Вага пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
$^1/_2$	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
$^1/_3$	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
$^1/_4$	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
$^1/_8$	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирници з Самаританкою *Караччї'ого* величини $37^1/_2$×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Івіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за послїплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового виданя того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора міліярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплетї, всі томи нараз на сплату **по 3 зр. місячно.**

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти металеві без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові, площа Марийска (готель францускиій).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).